

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/71/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201503
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201503.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo Malé Straciny, so sídlom Malé Straciny, 990 01 Veľký Krtíš, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Zvarom, SNP 1/A, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2013/0007-2.1 O-150/2013/2 zo dňa 20. augusta 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/273/2013-31 zo dňa 12. júna 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/273/2013-31 zo dňa 12. júna 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného č. S/2013/0007-2.1 O-150/2013/2 zo dňa 20.08.2013. Týmto rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 125/2006 Z. z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu práce Banská Bystrica sp. zn. 112/10-1.0/pokr./r./II. zo dňa 13.05.2013. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta 2000 € za porušenie § 2 ods. 2 písm. a/ v nadväznosti na § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ nelegálne zamestnával Ing. P. Z. v období od 01.12.2009 do 10.02.2010, nakoľko využíval závislú prácu tejto fyzickej osoby ako to vyplýva z príjmových a pokladničných dokladov bez založenia pracovno-právneho vzťahu, pričom oznamovaciu povinnosť si voči Sociálnej poisťovni podľa

§ 231 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov splnil podľa registračného listu fyzickej osoby - prihlášky s dátumom prihlásenia 10.02.2010 späťne odo dňa 01.12.2009. Žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom, sú preskúmateľné a náležite odôvodnené. Z obsahu odôvodnenia tak prvostupňového rozhodnutia ako aj napadnutého rozhodnutia ako sú opísané na č.l. 4-6 rozsudku krajského súdu je jednoznačné, že odôvodnenie obsahuje skutkové zistenia, ku ktorým žalovaný dospel z dôkazov, ktoré boli predkladané žalobcom a ktoré boli vykonané z podnetu správneho orgánu. Pokiaľ ide o námietky žalobcu ohľadne výšky uloženej sankcie, prvostupňový súd dospel k záveru, že táto námietka nie je dôvodná. Výška uloženej pokuty podľa názoru súdu bola v súlade so zákonom. Na námietku žalobcu, že došlo k preklúzii práva na uloženie sankcie, súd zhodne so žalovaným uviedol, že táto nie je dôvodná. Lehoty určené pre zánik zodpovednosti za správny delikt počas konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku neplynú v zmysle § 246d. Podľa názoru krajského súdu žalovaný o správnom delikte rozhodol a sankciu uložil v zákonom stanovenej lehote.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňové rozhodnutia a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že trvá na písomných podaniach, ktorými napádal prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie správnych orgánov. Rozhodnutie žalovaného nie je dostatočne odôvodnené, vychádza z nesprávneho právneho a skutkového stavu veci. Ďalej namietal, že krajský súd nedôvodne neuznal námietku žalobcu o zániku zodpovednosti za správny delikt. Zákon č. 125/2006 Z. z. je zákonom špeciálnym a Občiansky súdny poriadok je procesnoprávnym predpisom, ktorý nemôže zasahovať do právnej úpravy, ktorá je uvedená v základnom hmotnoprávnom predpise. Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní má vlastné ustanovenia, ktoré upravujú počítanie lehôt. Uviedol, že nesúhlasí so stanoviskom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.08.2013. Stále, totiž prebieha konanie týkajúce sa zákonnosti postupu správnych orgánov.

V odvolaní žalobca uviedol, že je si vedomý, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnej otázky tak ako ju nastolil žalobca rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy. Ďalej žiadal, aby odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.09.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody .

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom preskúmovacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný ako odvolací orgán zamietol podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 2 zákona č. 156/2006 Z. z. odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty 2000 € za porušenie § 2 ods. 2 písm. a/ v nadväznosti na § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ nelegálne zamestnával Ing. P. Z. v období od 01.12.2009 do 10.02.2010, pretože využíval závislú prácu tejto fyzickej osoby ako to vyplýva z príjmových a pokladničných dokladov bez založenia pracovno-právneho vzťahu. Oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni žalobca si splnil predložením registračného listu fyzickej osoby prihlášky s dátumom prihlásenia dňa 10.02.2010 späťne odo dňa 01.12.2009.

Odvolací súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu a zistenia protiprávneho konania zo strany žalobcu. Protiprávne konanie žalobcu, ktorým došlo k spáchaní správneho deliktu je vo výroku rozhodnutia vymedzené dostatočne určite. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v rozhodnutí žalovaného je dostatočne zrozumiteľne uvedené protiprávne konanie žalobcu spočívajúce v tom, že žalobca sa dopustil nelegálneho zamestnávania tým, že využíval závislú prácu Ing. Z. v čase od 01.12.2009 do 10.02.2010.

Aj ďalšiu námietku žalobcu, že došlo k preklúzii práva na uloženie sankcie, najvyšší súd zhodne so súdom prvého stupňa považoval za nedôvodnú.

Postih za protiprávne konanie v oblasti verejnoprávných - správnych deliktov má pôsobiť represívne ako aj preventívne. Žalobca v odvolací sám uviedol, že správny súd preskúmava zákonnosť rozhodnutí, či správne orgány postupovali v zmysle platných hmotnoprávných a procesných predpisov. Preto zrejme neobstojí jeho ďalšia námietka uplatnená v odvolaní, že rozhodnutie žalovaného nenadobudlo právoplatnosť.

Súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn. že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp. „pokračovanie“ správneho konania. aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia a právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúmaní postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Ustanovenie § 246d, ktoré upravuje prerušenie plynutia lehôt, bolo do Občianskeho súdneho poriadku zakotvené novelou zákona č. 428/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.10.2004. Toto ustanovenie stanovuje, že priamo zo zákona sa prerušuje plynutie lehôt pre zánik zodpovednosti za priestupky, iné správne delikty a pod. Osobitné zákony upravujúce iné správne delikty určujú lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, ale tieto lehoty počas konania podľa priatej časti Občianskeho súdneho poriadku neplynú.

Prekluzívne lehoty sa prerušujú s účinkami, ktoré trvajú počas celého súdneho konania, od jeho začatia (§ 82 ods. 1 v spojení s § 246c prvá veta) až do právoplatného skončenia. Po právoplatnom skončení veci na súde tieto lehoty plynú ďalej ak je to ešte možné, a to so započítaním doby, ktorá uplynula do začatia konania v správnom súdnictve. Zákonodarca zakotvením ustanovenia § 246d do Občianskeho

súdneho poriadku odstránil medzeru v oblasti správneho trestania, keďže v právnom poriadku Slovenskej republiky nemáme procesný predpis upravujúci konanie a rozhodovanie o správnych deliktoch, hoci v zmysle štrasburskej judikatúry majú charakter trestných deliktov a toto konanie sa preto aj odlišuje od klasických správnych konaní.

Skutočnosť, že osobitné zákony pokiaľ ide o správne konanie v správnych deliktoch odkazujú spravidla na správny poriadok, ktorý je nesporne procesným predpisom, nevylučuje, aby postup súdu pri preskúvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov o postihu za správne delikty neupravoval ďalší procesný predpis a týmto je Občiansky súdny poriadok.

Odvolací súd zo spisu zistil, že dvojročná lehota na uloženie sankcie, ktorá začala plynúť odo dňa prerokovania protokolu, t.j. 02.06.2010 neplynulo od 16.03.2011 do 15.10.2012, t.j. v období keď prebiehalo konanie na súde na preskúmanie zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného z 29.12.2010, č. S/2010/02380-2.1 0-188/2010/či.

Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v lehote dvoch rokov od prerokovania protokolu, keďže lehotu, ktorá pôvodne mala skončiť 02.06.2012 bolo potrebné predĺžiť o obdobie, počas ktorého neplynula z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a to o osemnásť mesiacov. Lehota po predĺžení mala plynúť až 01.12.2013. Žalobou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť pred jej uplynutím a to 25.08.2013. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán rozhodol o správnom delikte žalobcu a sankciu uložil v zákonom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu konštatuje, že zo strany žalobcu došlo k nelegálnemu zamestnávaniu, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, Je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak, ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosť, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní, a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihladnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a

žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že žalobca sa s názorom krajského súdu nestotožňuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnení alebo arbitrárnosti rozsudku krajského súdu. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.